

[Alfred Jensen.]

drejede sig om. Jeg spurgte, hvorfor man modsatte sig, at en sådan delegation kommer af sted. Det ville dog være et meget væsentligt bidrag til klaring af adskillige problemer, som optager det danske folk.

Aksel Larsen: Jeg har lige sammen med repræsentanter for de øvrige partier her i salen været med til at modtage en deputation på 5 mand, som repræsenterede ca. 300 af de genindkaldte ved 11. bataillon i Jægerspris. Spørgsmålet om disse 300, der i en petition ønsker at henvende sig til regering og rigsdag, har været berørt tidligere under debatten, men jeg vil meget gerne have lov til på grundlag af det friske indtryk, jeg har fra mødet med deputationen, at omtale sagen yderligere.

Disse ca. 300 havde skrevet under på en henvendelse til regering og rigsdag, som jeg gerne vil have lov til at citere. Den lyder sådan:

„Undertegnede, der har været genindkaldt i 3 uger, og i denne tid er blevet påvirket med det formål at højne forsvarsviljen, ønsker at udtale:

At den eneste mulighed for at gennemføre dette er, at der føres en politik, der tilsigter en forbedring af ungdommens økonomiske og politiske vilkår.

For mange af os giver genindkaldelsen så store økonomiske vanskeligheder, at fuld lønudligning, så betleri ved socialkontorerne undgås, må være en naturlig ret.

Den del af ungdommen, som skal aftjene værnepligten, er ude af stand til at medvirke til afgørelserne om dens pligter. Konsekvensen heraf må være 21 års valgret.

Som følge af den spændte situation opfordrer vi regering og rigsdag til at arbejde for fred og mellemfolkelig forståelse.“

Denne henvendelse til regering og rigsdag fik som sagt ca. 300 underskrifter, og deputationen var i stand til gennem praktiske eksempler at anskueliggøre, hvor rimelig henvendelsen var, bl. a. vedrørende de genindkaldtes økonomiske vanskeligheder. Men det, at man samlede disse underskrifter, fik en i et samfund, der påstår at være demokratisk, mærkværdig følge. Der blev grebet ind fra kompagniledelserne og bataillonschefen. Man arresterede 2 mand, som ansås for at være hovedmændene, man tilkaldte auditøren, man truede dem med, at det ville have lange udsigter med deres og med-

underskrivernes hjemsendelse, hvis de ikke afleverede såvel udfyldte som udfyldte underskriftslistes til bataillonschefen, og ved hjælp af sådanne trusler fik man udleveret lister med ca. 250 underskrifter samt en del lister, der ikke var taget i brug.

Deputationen gjorde overfor os, der modtog den her, klart, at den mente, at dette var et overgreb. Det måtte dog være de menige soldater tilladt at henvende sig til regering og rigsdag, og det kunne dog ikke være tilladeligt at true dem med, at de skulle blive længere inde, hvis de ikke ville aflevere sådanne underskriftslistes til bataillonschefen. Man havde overfor de pågældende henvist til visse bestemmelser i lærebog for hærens menige, i henhold til hvilke foreningsdannelse er forbudt, men det pudsige ved det var, at efter auditørens mening var det kun kriminelt, at man havde samlet underskrifter på, at man gerne ville have fred, og at man gerne ville have 21 års valgret. Dog var han ikke helt sikker på, at dette sidste var kriminelt, det var et tvivlstilfælde. Derimod fandt han, at det ikke var kriminelt og ikke strafbart, at man samlede underskrifter på, at man måtte have de indkaldtes økonomiske forhold forbedret. Altså, auditøren synes at have den opfattelse, at han kan fortolke den pågældende bestemmelse om foreningsdannelse. Hvis man samler underskrifter på, at man vil have 21 års valgret, så er det strafbar foreningsdannelse, hvis man samler underskrifter på, at man vil have fred, så er det strafbar foreningsdannelse, men samler man underskrifter på noget, som behager ham, er det ikke foreningsdannelse. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, at der foreligger foreningsdannelse, og jeg er af den mening, at det indkaldte mandskab til enhver tid må have lov til at henvende sig til regering og rigsdag.

Man anførte overfor dem, der havde svaret for underskriftsindsamlingen, at det var politisk virksomhed, og det kunne man ikke tolerere ved hæren. Her kommer igen noget mærkeligt. Da man dernæst havde fået konfiskeret flertallet af underskriftslisterne, bekendtgjorde man ved alle kompagnier, at alle, der ønskede at trække deres underskrift tilbage, for de var jo lokket til at skrive under på noget fælt kommunistisk noget, en art Stockholmappe, kunne henvende sig på kompagnikontorerne eller hos kaptajnen og trække deres underskrift tilbage. Hvis det ikke er en politisk aktion, ved jeg ikke, hvad det er. Men det ser ud til, at man ved 11. bataillon fortolker det